

Sygn. akt II K 74/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartłomiej Niedzielski

Protokolant: st. sekr. sąd. Jadwiga Jankowska

przy udziale Prokuratora: -----

po rozpoznaniu na rozprawie 10 kwietnia 2019 roku

sprawy **D. S.** ur. (...) w B. s. S. i B. z d. S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 05 listopada 2018r w rejonie Szpitala Wojewódzkiego, przy ul. (...) w B., woj. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza publicznego, w osobie ratownika medycznego - M. W., podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych, zadając mu uderzenia pięścią w twarz, czym spowodował u wymienionego pokrzywdzonego obrażenia w postaci urazu twarzoczaszki w okolicy lewego policzka, co naruszyło czynności narządów jego ciała na okres nie dłuższy niż 7 dni,

to jest o czyn z art. 222 § 1 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

1. uznaje oskarżonego **D. S.** za winnego zarzucanego mu czynu wyczerpującego znamiona art. 222 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk z tą zmianą, iż w miejsce słów: „zadając mu uderzenia”, wpisuje: „zadając mu uderzenie” i za to na podstawie art. 222 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. L. kwotę 664,20 zł (sześciuset sześćdziesięciu czterech złotych i dwudziestu groszy) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;
3. pobiera od D. S. kwotę 120 (stu dwudziestu) złotych tytułem opłaty oraz zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.262,20 zł (jednego tysiąca trzystu sześćdziesięciu dwóch złotych i dwudziestu groszy) tytułem zwrotu wydatków.

Sygn. akt II K 74/19

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Belchatowie z 10 kwietnia 2019 r. sygn. akt II K 74/19 D. S. został uznany za winnego tego, że: w dniu 05 listopada 2018r w rejonie Szpitala Wojewódzkiego, przy ul. (...) w B., woj. (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza publicznego, w osobie ratownika medycznego - M. W., podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych, zadając mu uderzenie pięścią w twarz, czym spowodował u wymienionego pokrzywdzonego obrażenia w postaci urazu twarzoczaszki w okolicy lewego policzka, co naruszyło czynności narządów jego ciała na okres nie dłuższy niż 7 dni, tj. czynu wyczerpującego znamiona art. 222 § 1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 222 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze oskarżonemu powyższej kary Sąd na jego niekorzyść wziął pod uwagę uprzednią wielokrotną karalność oraz działanie pod wpływem alkoholu, zaś na korzyść poczytał przyznanie się do winy.

W przekonaniu Sądu wymierzona oskarżonemu kara 6 miesięcy pozbawienia wolności odpowiada przede wszystkim stopniowi winy oskarżonego oraz społecznej szkodliwości jego czynu, a także pozwala osiągnąć zapobiegawcze i wychowawcze cele kary wobec D. S.. Podkreślić bowiem trzeba, że oskarżony był już uprzednio wielokrotnie karany za przestępstwa z użyciem przemocy lub groźbami jej użycia (art. 190 § 1 kk, 207 § 1 kk, art. 222 § 1 kk) – por. k. 23. Odbывał karę pozbawienia wolności za przestępstwo znęcania się. Pomimo tego, dopuścił się ponownie przestępstwa naruszenia nietykalności cielesnej funkcjonariusza publicznego i to w okolicznościach zasługujących na szczególne potępienie. Pokrzywdzony ratownik medyczny został przecież wezwany do D. S. po to aby mu nieść pomoc, po tym jak oskarżony znajdując się pod działaniem alkoholu przedawkował leki przeciwpadaczkowe. W tym celu oskarżony (za swoją uprzednią zgodą) został przetransportowany do szpitala, pod którym bez żadnego powodu przy wysiadaniu z karetki uderzył pokrzywdzonego ratownika pięścią w twarz i uciekł. Okoliczności te zdaniem Sądu wskazują, iż stopień niedochowania wierności prawu przez D. S. oraz społeczna szkodliwość jego czynu są bardzo wysokie. W istocie rzeczy bowiem postępowanie D. S. było nie tylko swego rodzaju przejawem nadużywania służb ratunkowych ale i także poważnie godziło rolę jaką spełniają względem społeczeństwa ratownicy medyczni. Dlatego też, najbardziej adekwatną reakcją karną wobec oskarżonego powinna być kara pozbawienia wolności wyraźnie przekraczająca dolną granicę ustawowego zagrożenia. D. S. pomimo bowiem wielokrotnego karania nie zaprzestał przestępnych zachowań oraz dopuścił się kolejnego występku przeciwko działalności instytucji państwowych wykazując tym samym wysoce lekceważący stosunek do obowiązującego porządku prawnego oraz ważnej społecznie roli ratowników medycznych. Orzekane wcześniej wobec oskarżonego łagodniejsze kary nie przyniosły żadnych rezultatów, gdyż powrócił on do przestępstwa popełniając czyn tego samego rodzaju w stosunku do osoby, która spieszyła mu z pomocą. W tej sytuacji, jedynie stanowcza reakcja prawno – karna jest w stanie spełnić wymogi prewencji generalnej i indywidualnej, a także oddaje w pełni stopień bezprawia zachowania oskarżonego oraz może zasługiwać na przymiot kary sprawiedliwej w oczach społeczeństwa.

Z uwagi na to, że w czasie przestępstwa D. S. był skazany na karę pozbawienia wolności (za przestępstwo z art. 207 § 1 kk w sprawie II K 882/16 Sądu Rejonowego w Bełchatowie) możliwość warunkowego zawieszenia jej wykonania była wykluczona, gdyż sprzeciwia się temu obecna treść art. 69 § 1 kk.

O kosztach obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu, Sąd orzekł na podstawie § 2, § 4 oraz § 17 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 poz. 1714) i zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. L. kwotę 664,20 zł.

W przedmiocie kosztów postępowania natomiast Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 616 § 2 pkt 1 i 2 kpk, art. 618 § 1 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 ze zm.) i zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 1.262,20 zł tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków, na którą to kwotę składają się wydatki poniesione w postępowaniu przygotowawczym (578 zł – k. 62) oraz wynagrodzenie obrońcy (664,20 zł) i ryczałt za doręczenia na etapie sądowym sprawy (20 zł).

Mając na uwadze powyższe, wymierzono karę oraz rozstrzygnięto o kosztach jak w wyroku wymienionym na wstępie.